

č. 1

Až umřu, nic na tomto světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje
v rose jak k ránu květiny.

Jiří Wolker

č. 2

A láska zůstala -
ta smrti nezná.

č. 3

Až tady nebudu, zmizí jak sen,
co jsem si ponechal pro sebe jen.
Až tady nebudu, žít bude dál
v druhých, co jsem jim v životě dal.

č. 4

A za vše, za vše dík.
Za lásku, jaká byla,
za život, jaký byl...
Donát Šajnen

č. 5

Byť se mi dostalo jíti
přes údolí stínů smrti,
nebudu se báti zlého,
neboť Ty se mnou jsi.
Žalm 23,4

č. 6

Buď vůle Tvá....

č. 7

Blahoslavení čistého srdce,
neboť oni Boha viděti budou.
Mat. 5, 8

č. 8

Člověk, který si zaslouží
jméno dobrý, je ten,
jehož myšlenky a práce
jsou věnovány spíše jiným
než jemu samému.
W. Scott

č. 9

Co vděkem za lásku a péči Tvou
Ti můžeme dát -
hrst krásných květů naposled,
a pak jen vzpomínat...

č. 10

Dotlouklo srdce Tvé znavené,
uhasl oka svit,
budiž Ti, drahý tatínku,
za všechno vřelý dík.

Dotlouklo srdce Tvé znavené,
uhasl oka svit,
budiž Ti, drahá maminko,
za všechno vřelý dík.

č. 11

Dotlouklo srdce drahé maminky,
odešlo na věčnost spát.
Maminko zlatá,
zůstaneš s námi
ve věčných vzpomínkách.

č. 12

Dopracovaly pilné ruce,
utichlo navždy předobré srdce.
Očima drahýma se již nepodíváš,
teď klidným spánkem odpočíváš.

č. 13

I řekl Ježíš:
"Já jsem vzkříšení i život.
Kdo věří ve mne,
byť pak i umřel, živ bude."
Jan 11,25

č. 14

Jak tiše žil, tak tiše odešel,
skromný ve svém životě,
velký ve své lásce a dobrotě.

Jak tiše žila, tak tiše odešla,
skromná ve svém životě,
velká ve své lásce a dobrotě.

č. 15

Jen láska zůstane,
ta smrti nezná.

č. 16

Klesly ruce pracovitě, zemdlené,
ztichlo srdce dobré, znavené,
již je po bolestech, utrpení,
již po životě, je jen rozloučení.

č. 17

Kdo Tě znal, ten zná naši bolest,
ten ví, co jsme v Tobě ztratili.
V našem srdci žiješ věčně dále -
spi sladce, vždyť se opět shledáme.

č. 18

Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.

č. 19

Když umře tatínek, slunéčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad.
V tom širém světě sotva se najde,
kdo by jak tatínek uměl mít rád.

Když umře maminka, slunéčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad.
V tom širém světě sotva se najde,
kdo by jak maminka uměl mít rád.

č. 20

Kdo v srdci žije, neumírá.
Fr. Hrubín

č. 21

Lásku měl na rtech,
dobrotu v srdci,
poctivost ve své duši.

Lásku měla na rtech,
dobrotu v srdci,
poctivost ve své duši.

č. 22

Zvykli jsme si na život ve dvou
a jeden pro druhého...
Bylo to hezké a bylo nám
spolu dobře.

č. 23

Mnoho jsem trpěl,
ale bez reptání.
Odcházím, neplačte,
jen někdy vzpomeňte.

Mnoho jsem trpěla,
ale bez reptání.
Odcházím, neplačte,
jen někdy vzpomeňte.

č. 24

Maminko drahá, za všechnu starost,
za všechnu Tvoji práci,
za každíčký dech,
jenž patřil jen nám nocí a dnem,
nechť Tě Bůh odmění klidným
a krásným snem.

č. 25

Umlklo srdce znavené,
přestalo bít,
budiž Ti, drahý tatínku,
za všechno vřelý dík.

Umlklo srdce znavené,
přestalo bít,
budiž Ti, drahá maminko,
za všechno vřelý dík.

č. 26

Posílám pozdrav poslední...
všem, kdo měl mne rád,
mně se víc nerozední,
já budu spát.

č. 27

Pracoval vždy do únavy,
klidu sobě nedopřál.
Srdce jeho zlaté bylo,
každému jen blaho přál.
Za vše dobré, co vykonal,
tichý spánek buď mu přán.

Pracovala vždy do únavy,
klidu sobě nedopřála.
Srdce její zlaté bylo,
každému jen blaho přála.
Za vše dobré, co vykonal,
tichý spánek buď jí přán.

č. 28

Po pilné práci klesla Tvoje hlava,
Tys úkol svůj již dokonala.
Teď můžeš jenom klidně spáti
a vděčně budou vzpomínati
ti, kteréš tolik milovala.

Po pilné práci klesla Tvoje hlava,
Tys úkol svůj již dokonala.
Teď můžeš jenom klidně spáti
a vděčně budou vzpomínati
ti, kteréš tolik milovala.

č. 29

Přestalo tlouci srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene.
Bolestí znaveno přestalo bít,
nebylo léku, jímž mohlo žít.

č. 30

Smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.
Co strašné je, co zlé je,
to umírání je.

Jiří Wolker

č. 31

Smrt přešla kolem.
Život jde dál.
Rozprostřel závoj protkaný bolem,
v něm ukryt je žal.

č. 32

Ten život stálý boj
a mír jen bezděky,
a smrt jen krátký boj
a poklid navěky.

J. Kolár

č. 33

Za všechnu lásku a péči Tvou,
co s vděkem dnes Ti můžeme dát...
hrst krásných květů na pozdrav
a pak již jen vzpomínat.

č. 34

Žádná smrt není zlá,
předchází-li jí život dobrý.

Kramerius

č. 35

Za předobré srdce mateřské
na světě náhrady není -
proto je tolik bolestné
s maminkou rozloučení.

č. 36

Život Tvůj byl samá práce,
smrt jen tichý vzdech.

č. 37

Největší poklad na světě
je srdce drahé matky,
a kdo je ztratil, chudý jest,
byť největší měl statky.

Jan Neruda

č. 38

Neplačte drazí, že odcházím spát,
jak pokynul mi Osud.
Ve věčné noci bude se mi zdát,
že žiji s Vámi dosud.

č. 39

Neplačte, že jsem odešel,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.

Neplačte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.

č. 40

Největší láska na světě umírá,
když oko matčino se navždy zavírá.

č. 41

Jediná na světě, kdo by ji neměl rád,
jež umí odpouštět a tolik milovat,
na ni nám zůstane nejhezčí vzpomínka,
ta bytost nejdražší - to je Tvá maminka.

č. 42

Není smrti, zůstává věčně živý,
kdo spravedlivý byl a dobrotivý.

F.Halas

č. 43

Nezemřel jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mne milovali.

Nezemřela jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mne milovali.

č. 44

Odešel's, drahý,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle -
že těžko k uvěření...

Odešla's, drahá,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle -
že těžko k uvěření...

č. 45

Úsměv měl na rtech,
dobrotu v srdci,
lásku v duši...

Úsměv měla na rtech,
dobrotu v srdci,
lásku v duši...

č. 46

Po krátkých cestách
chodili jsme spolu,
na dalekou
odešel jsi sám.

Po krátkých cestách
chodili jsme spolu,
na dalekou
odešla jsi sama.

č. 47

Jaký úděl umlknout v té chvíli,
odejít a umlčet nemohoucně v okamžiku,
kdy se vyplnily sny,
které jsi vzýval tak vroucně!

Jaroslav Seifert

č. 48

"Já jsem vzkříšení i život.
Kdo věří ve mne,
byť pak i umřel, živ bude."

č. 49

Ženu statečnou kdo nalezne,
neboť nad perly cena její.
Příslaví 31,10

č. 50

Byli jsme dva. Dva na vše -
na lásku, na život, na boj i bolest
i na hodiny štěstí.
Dva na výhry i prohry,
na život a na smrt...dva.
Karel Čapek

č. 51

Spi tiše tichounce,
dnes dosnils života bludný sen
a cestou bolesti odešels tam,
kde mír a láska jen.

Spi tiše tichounce,
dnes dosnilas života bludný sen
a cestou bolesti odešlas tam,
kde mír a láska jen.

č. 52

Nezemřel.
Spí, má-li sen, je krásný,
zdá se mu o těch, které miloval
a kteří milovali jeho.

Nezemřela.

Spí, má-li sen, je krásný,
zdá se jí o těch, které milovala
a kteří milovali ji.

č. 53

Zvedám jí ruku. Je v ní chlad,
prsty jsou přitisklé k dlani.
Kytíčku chci jí do nich dát,
už naposledy tentokrát.
A ještě se mi brání.

J. Seifert

č. 54

Není tu třeba slz a není třeba nářku,
ni pokání a trpkých výčitek.
Vždyť v majestátu smrti
ni zrnko není hany,
je velebný jen klid.

J.Milton

č. 55

Na shledanou, drahý, na shledanou
zůstaneš mi v srdci na věky.
Rozejdeme se, není na vybranou.
Svede nás až zítřek daleký.

Na shledanou, bez slov, bez loučení,
ožel stesk i smutek někdejší,
umřít - na tom nic nového není,
ani žít však není novější.

Sergej Jesenin

č. 56

Až té trávy neseté,
na mém hrobě rozkvete,
čípak vy, mé rodné brázdy,
čípak vy jen budete.
Kdo tu bude u vás stát,
kdo vás bude míti rád,
kdo vás přijde, rodné brázdy,
kdo vás přijde zaorat.

č. 57

Já půjdu tam,
kam všechna pokolení odešla.
A lesy budou stále v slunci snít
a vody dřímat v lesku bílých hvězd.

J. Zeyer

č. 58

Nejkrásnější láska umírá,
když se oko matky navždy zavírá.

č. 59

Od života pro sebe nic jsi nežádala,
vše jen pro své děti a rodinu,
své zlaté srdce celé jsi nám dala,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu.

č. 60

Za předobré srdce mateřské
na světě náhrady není,
proto je tolik bolestné
s maminkou rozloučení.

č. 61

Spi tiše, tichounce.
Dnes dosnilas života bludný sen
a cestou bolestí odešlas tam,
kde mír a láska jen.

č. 62

Bůh povolal Tě v nebes chrám,
bys ušla světa útrapám.

č. 63

Ze všeho jediná zbylas nám, matičko,
vychladlé zemi jak podzimní sluníčko,
podzimní sluníčko neslní, nepálí,
přece se zatřesem, když se nám zakalí.

Jan Neruda

č. 64

Nejdražší poklad na světě,
je srdce drahé matky,
a kdo je ztratil, chudým je,
byť největší měl statky.

č. 65

Jen pro Vás jsem pracovala
a Vám jsem rozdala srdce své.

č. 66

Když umře maminka, sluníčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad,
po širém světě, ach, sotva se najde,
kdo by jak maminka, měl nás tak rád...

č. 67

Zapadlo sluníčko, umřela's mamičko,
odešla's maminko milá.
Slova to nepoví - nikdo se nedoví,
čím jsi nám, maminko, čím jsi nám byla.

č. 68

Jak sluneční jas a hvězdy svit
tak čistá Tvá duše, maminko, byla,
za Tvoji lásku přejem Ti boží klid,
ve chvíli, kdy jsi nás opustila...

č. 69

Maminko naše zlatá,
vzpomínka na Tě vždycky svatá,
v srdci nás bude hřát.

č. 70

Zhasly oči plné lásky
naší drahé maminky,
nezhasnou však nikdy na ni
v srdcích našich vzpomínky.

č. 71

Přestalo srdéčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme, maminko drahá,
stále na Tebe vzpomínat.

č. 72

Kdo ztratil lásku matčinu,
ten často na ni v bolu vzpomíná,
vždyť byla to láska nejdražší,
kterou k nám měla jen maminka jediná.

č. 73

Nic v světě není dražšího
nad zlaté srdce matky
a kdo je ztratí, chudým jest,
byť největší měl statky.

č. 74

Matčině srdci patří živý květ,
před nimž se sklání celý svět.

č. 75

Za Tvoji lásku, maminko naše zlatá,
za Tvoje velké oběti,
buď Tobě, rodná země lehkou,
toť poslední je přání od dětí.

č. 76

Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala...

č. 77

Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady,
bez Tebe, maminko, žít...

č. 78

Největší láska umírá,
když oko matky se navždy zavírá.

č. 79

Umlkla ústa matčina,
přestaly rty se smát,
budeme drahá maminko,
na Tebe vzpomínat.

č. 80

Drahý tatínku, jen jednou
v životě jsi nás zarmoutil,
a to bylo v té chvíli,
kdy jsi nás navždy opustil.

č. 81

Tatíčku starý náš,
šedivou hlavu máš,
dokud jsi byl mezi námi,
stále bylo dobře s námi,
otče náš.

č. 82

Klesla hlava starostlivá,
ztichlo srdce trampotami znavené,
ruce tolik pilné od práce již
navždy ustaly, tatíčku náš drahý.

č. 83

Jen pro Vás jsem pracoval,
a Vám jsem rozdal srdce své.

č. 84

Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady
bez Tebe, tatínku, žít.

č. 85

Dotlouklo srdce otcovo,
uhasl oka svit.
Budiž Ti, tatínku,
za všechno vřelý dík.

č. 86

Očím jsi odešel,
v srdcích jsi zůstal...

č. 87

Jedinou radostí mého
života byla práce,
jíž věren zůstal jsem
až do posledního dechu svého.

č. 88

Nezemřel jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mě milovali.

č. 89

Tatínku drahý, starostlivý,
Tvůj život byl dokonán,
ale láska a vzpomínky
na Tebe zastanou.

č. 90

Jen pro Vás jsem žil a pracoval,
Vám jsem rozdal srdce své.

č. 91

Jak tiše žil,
tak tiše zemřel.

č. 92

Odešel dobrý člověk,
každý ho měl rád,
odešel nám v nenávratno,
teď musíme jen vzpomínat.

č. 93

Naše srdce bolem pláče,
v smutné chvíli tiše lká,
víc již není mezi námi,
drahá duše tatínka...

č. 94

Tatínku náš drahý
Váš život byl jen práce a starost o nás,
vzpomínáme s vděčností
a nikdy nezapomeneme...

č. 95

Odešels nám, tatínku drahý,
láska a vzpomínky na Tebe zůstanou.

č. 96

Tatíčku starý náš, šedivou hlavu máš,
dokud Jsi byl mezi námi,
dobře bylo ještě s námi,
tatíčku drahý náš.

č. 97

Tatínkovy ruce vždy se staraly,
aby malým dětem chleba vydělaly,
teď, když v rakvi leží ustarané dlaně,
velké děti s láskou vzpomínají na ně...

č. 98

Čím byl jsi nám,
to ví jen ten, kdo ztrácí,
čím byl jsi jiným,
Bůh Ti to už splácí.

č. 99

Od života pro sebe nic jsi nežádal,
vše jen pro své děti a rodinu,
své zlaté srdce celé jsi nám dal,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu.

č. 100

Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme, tatíčku drahý,
stále na Tebe vzpomínat.

č. 101

Spí sladce v rodné české zemi,
kterou jsi tolik miloval.

č. 102

Život Tvůj byl samá práce,
smrt jen tichý vzdech.

č. 103

Rodné brázdy v šíř i dál,
co mi Vás jen Pán Bůh přál,
co jsem se vás naosíval,
co jsem se vás naoral.

č. 104

Tak, jaký jsem, ať všechno víš,
mne přijmeš, spasíš, potěšíš,
vždyť Ty svých slibů nerušíš,
Beránku Boží k Tobě jdu.

č. 105

Utichlo srdce Tvé šlechetné bytosti,
jež pro nás nejdražším pokladem byla,
nás Jsi tu zanechal v zármutku, bolesti,
jen vděčná vzpomínka, tatínku drahý,
na Tvoji lásku jak drahokam zbyla...

č. 106

Dnové moji jsou jako stín nachýlený
a já jako tráva uvadl jsem.
Žalm 102,12

č. 107

Tak krátko šel jsem s vámi,
hle, tu se cesty dělí
a ptáci nad hlavou
mi píseň nedopěli.
Jiří Wolker.

č. 108

Žili jsme pro Tebe,
a tys lásku naši opětoval.

č. 109

Váš život byla jen práce,
a odpočinkem Vaše smrt.

č. 110

Odcházím za světlem,
kdes' v dálce splynu s ním.
Těm, které miluji,
na cestu posvítím.

č. 111

Předobré srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
kdybychom láskou vzbuditi je chtěli,
neozve se nám vícekrát,
umlklo, ztichlo, šlo již spát.

č. 112

Přestalo tlouci srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
bolestí znaveno přestalo bít,
nebylo léku již, nemohlo žítí...

č. 113

Vše zmizí, jen stopy Tvé práce
a lásky zůstanou.

č. 114

Klesly ruce pracovitě - zemdlené,
ztichlo srdce dobré - znavené.
Pán zavolal, nám zbývá
vzpomínka - stesk a žal.

č. 115

Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladila,
oči, které se tak mile dívaly,
se navždy zavřely.

č. 116

Proč je tak málo štěstí na světě,
proč co nám nejdražší,
tak záhy odchází.

č. 117

Neděs Tě hrobu pustota,
jíž nevěra se bojí,
hrob jest jen změnou života,
druhou kolébkou Tvojí.

č. 118

Klesly ruce pracovitě, zemdlené,
ztichlo srdce dobré, znavené,
Pán zavolal, již je po bolestech, utrpení.

č. 119

Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladívala,
a oči, které se tak mile usmívaly,
se navždy zavřely.

č. 120

J. Wolker:
Smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.

č. 121

Život Tvůj byl samé starosti a práce,
Tvá smrt jen tichý vzdech.

č. 122

J. V. Sládek:
Kdo žil v srdcích těch
jež opustil, ten nezemřel.

č. 123

Až my, žijící, zemřeme,
nic se na tom světě nestane, nezmění,
jen několik srdcí se zachvěje,
jak v ranní rose květiny.

č. 124

Až umru, nic na tomto světě
se nestane a nezmění,
jen já ztratím svou bídu
a změním se ze všeho...

č. 125

Utichlo srdce znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
utichlo a šlo spát,
budeme na něj vděčně vzpomínat.

č. 126

Pouť daleká již skončena,
skončeno putování.
Sta bylo křížů v pouti té,
tisíce zastavení.
I chvíle šťastných úsměvů,
Tvé kroky nacházely,
těch bylo zřídka, vždy více utrpení.

č. 127

Hospodin jest můj pastýř,
já nebudu míti nedostatku...
Žalm 2, 3, 1.

č. 128

Já jsem vzkříšení i život.
Kdo věří ve mne,
byť pak i umřel, živ bude.
Jan 11, 23.

č. 129

V rukou Tvých jsou časové moji.

č. 130

Člověk marnivostí podobný jest,
dnové jeho jako stín pomíjející.
Žalm 144.

č. 131

Jim bylo blaho odpírati sobě
a všechno dáti pro děti.
(K. V. Rais "Svým rodičům")

č. 132

Náš život od prvního vzlyku,
až k hrobu jest jen náhod slet,
spleť radostných v něm okamžiků
a žalů, strasti na sto let.

č. 133

Jen boží láska splatí Tobě
tu obětavou, věrnou lásku k nám,
až věčný klid Ti bude dopřán
v tichém hrobě
a ve vzpomínkách vděčných budeš
námi stále milován...

č. 134

Zahučaly hory, zahučaly lesy,
kam jste se poděly moje mladé časy...
A přijde-li čas - stromy rozkvetou zas,
ale já nepřijdu již nikdy mezi Vás.

č. 135

Kterí spravedlnosti vyučují mnohé,
skvíti se budou jako hvězdy,
na věčné věky.
Dan. 12., 3.

č. 136

Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví,
kteří v Pánu umírají. Duch zajisté dá jim,
aby odpočinuli od prací svých,
skutkové pak jejich jdou za nimi.
Zjev. 14, 13.

č. 137

Bůh je naše útočiště i síla,
ve všelikém soužení pomoc vždycky
hotova.

č. 138

Já jsem cesta i pravda i život.
Žádný nepřichází k Otci, než skrze mne.
Jan 14, 6.

č. 139

Já vím, že vykupitel můj jest živ,
a že v den nejposlednější nad
prachem mým se postaví.
Job. 19, 25.

č. 140

Uval na Hospodina cestu svou,
slož v něm naději,
on zajisté všecko spraví.
Žalm 37, 5.

č. 141

Buď vůle Tvá,
jako v nebi, tak i na zemi.

č. 142

Jediné srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
Kdybychom láskou vzbuditi je chtěli,
neozve se nám vícekrát -
utichlo, zmlklo, šlo již spát...

č. 143

Jak tiše žila,
tak tiše odešla.

č. 144

Jak tiše žila,
tak tiše zemřela.

č. 145

Za Tvoji lásku, maminko naše zlatá,
za všechny Tvoje velké oběti,
buď štědrá k Tobě ruka boží svatá,
toť poslední je vroucí přání od dětí.

č. 146

Naše nitro bolem pláče,
v smutné chvíli tiše lká,
víc již není mezi námi,
drahá naše maminka...

č. 147

Jan Neruda:
Matičce dáš-li do hrobu
na prsa dítě její,
ještě se vpadlé, ztělé rty
radostí pozachvějí.

č. 148

Umlkla ústa matčina,
přestaly rty se smát,
budeme drahá maminko
na Tebe vzpomínat.

č. 149

Jsme květinami jen na zahradě Boží,
želíme květu, jež si utrhl Pán -
Nad Vaším lůžkem, maminko drahá,
šeptáme v slzách pozdrav: Pokoj Vám.

č. 150

Nikdo to neřekne, nikdo to nepoví,
čím byla maminka každému z nás,
nikdo ji nevrátí, nikdo ji nevzbudí,
nikdy už nezazní nám její hlas.

č. 151

Měla jsem na tom světě samou starost,
samý žal,
za to mne odmění
nebes Pán.

č. 152

V žádném slunci není tolik jasu,
tolik květů v žádné lučině,
v žádném poli tolik zlatých klasů,
kolik lásky v srdci matčině.

č. 153

Skláníme se nad hrob tvůj,
s lící slzou zrosenou,
za Tvoje zlaté srdce,
Bůh buď Tobě odměnou.

č. 154

Ztichlo srdce zlaté,
klid našla duše starostlivá.

č. 155

Bůh pokynul a srdce upřímné a milující
navždy zastavilo tlukot svůj...

č. 156

Za Vaši velkou lásku,
za Vaše velké oběti,
buď štědrá k Vám ruka Boží svatá,
toť jediné je Vám přáno od dětí.

č. 157

Již konec všemu,
všem mým bolestem,
již mne nic nezabolí .

č. 158
Neplačte mnoho nade mnou,
ať mohu klidně spát,
Bůh pokynul, já za ním jdu,
muselo se tak stát.

č. 159
Dotrpěla srdce zlatá,
klid našla duše starostlivá.

č. 160
Váš život byla jen práce,
odpočinkem Vaše smrt.

č. 161
Drahé děti, cesta mého
utrpení je skončena.

č. 162
Vše zmizí, jen stopy
Tvé práce a lásky zůstanou.

č. 163
Neplačte již moji drazí,
že mne není víc,
až i vás Bůh povolá,
přijdu já vám vstříc.

č. 164
Kdo žil v srdcích těch, jež opustil,
ten nezemřel.

č. 165
Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladila.

č. 166
Vaše žití byla práce
a smrt je odpočinek.

č. 167
Dotlouklo srdce zlaté,
našla klidu duše dobrá...

č. 168
Bůh pokynul,
a srdce, jež nás milovalo,
zastavilo tlukot svůj.

č. 169
Odešlo srdce zlaté,
oddechla si duše starostlivá.

č. 170
Tvoje obětavé, dobré srdce
přestalo navždy bít,
opustilo nás,
my však je přece budeme mít.

č. 171
Jak těžko žít, když v těle síly není,
jak těžko umřít, když chce se tolik,
tolik žít...

č. 172
Osud nevrací co jednou vzal,
jen to se vrací - vzpomínka,
bolest a žal.

č. 173
J. V. Sládek:
V náruči Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdeme zas...

č. 174
V té české rodné zemi
až mne hroudy zasypou,
nechte mne v ní klidně spát,
vzpomínejte na mne s modlitbou.

č. 175
... a já měl život tolik rád.

č. 176
Až umřu, nic na tomto světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje
v rose jak k ránu květiny...

č. 177
Tisíce umřely, tisíce umřou,
tisíce na smrt jsou znaveni,
neboť v smrti a zrození
nikdo nezůstal jediný.

č. 178

J. Wolker:

Smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého,
co strašné je a co zlé je,
to umírání je.

č. 179

Cílem nejvyšším Ti bylo blaho rodiny
a úděl v práci do poslední hodiny.

č. 180

Bud' vůle Tvá...

č. 181

Nyní pak zůstává víra, naděje a láska.
to tré: ale největší z nich jest láska.

I. epištola Pavla ke Kor.

Kap. 13, 13.

č. 182

V náruč Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni vrátíme zas.

č. 183

Jdu k Tobě Pane,
za hlasem Tvým jsem šel,
Ty poskytněš mi příbytek,
kde nebude již žal...

č. 184

Smiluj se nade mnou, ó Bože,
podle velkého milosrdenství Tvého...

č. 185

I kdybych měl projít údolím
stínu smrti, nebudu se bát,
neboť Ty, Bože můj, se mnou jsi.

č. 186

Nevíme dne ani hodiny...

č. 187

Odcházím za světlem...
kdes v dálce splynu s ním.
Těm, které miluji,
na cestu posvítím.

č. 188

Až té trávy nesete
na mém hrobě rozkvete,
čí pak vy, mé rodné lány, budete...

č. 189

Smrti tebe, proč se báti?
Ježíš živ jest i já s ním.
On je živ, já jistě vím,
že mně život zase vrátí.

č. 190

Pro naše blaho v domově,
jsi všechnu lásku svoji dala,
na niž jen v bolu budeme vzpomínat,
když Boží láska Tvou duši
na věčnost si vzala.

č. 191

Vejdeš v šedinách do hrobu,
tak jako odnášeno bývá obilí zralé
časem svým.

Job. 5, 26.

č. 192

Aj na dlaň odměřil jsi mi dnů
a věk můj jest jako nic před Tebou,
jistě žeť není než pouhá marnost
každý člověk, jakkoli pevně stojí.
Žalm 39, 6.

č. 193

"Musíme skrze mnohá soužení vejít
do království božího."

Skut. apoštolské 14, 22.

č. 194

Milosrdenství Boží na věky
chváliti budu.

č. 195

Bůh pokynul, srdce dobré a milující
navždy zastavilo tlukot svůj.

č. 196

Pán života a smrti pokynul
a já jdu.

č. 197

Zlých pak nebudem přijímati?
Dobré-liž jen věci bráti
budeme od Boha
Job. 2, 10.

č. 198

Řekla jemu :
Pane, já jsem uvěřila,
že jsi ty Kristus, Syn Boží.
Jan 11, 27.

č. 199

Setřel Bůh všelikou slzu
s očí jejích a smrti již více nebude,
ani kvílení, ani křiku, ani bolesti
nebude více. Zjev. 21/4.

č. 200

Jest život věčný boj
a klid jen bezděky,
smrt však je krátký boj
a poklid na věky.

č. 201

Žádná smrt nemůže být zlá,
které předchází život dobrý.
Kramerius

č. 202

Nelkejte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.

č. 203

Kdo v slzách chléb svůj nejídal,
kdo neprobděl strastné noci,
ten nezná Vás,
Vy nebeské moci.

č. 204

Až budu spát,
přijď na můj hrob se podívat,
jen podívat - a neplač moc,
kdo zemřel již, spí každý rád
neb svatá je ta tichá noc,
když přejde den.

č. 205

Letěla bělounká holubička,
letěla do nebička.

č. 206

Zpěvem k srdci,
srdcem k vlasti.

č. 207

Předobré srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
kdybychom láskou vzbuditi je chtěli,
neozve se nám vícekrát.

č. 208

Kolébka není prvním počátkem života,
ani hrob pravým koncem smrti,
za ním přichází vzkříšení.

č. 209

Ženu statečnou kdo nalezne
neb daleko nad perly cena její.

č. 210

Já půjdu k branám věčnosti
a šťastna i tou cestou poslední,
vždyť půjdu k Otci, půjdu k domovu,
kde na věky se pro mne rozední.
Ta cesta k smrti není přece zlá,
když Bůh nás vede jejím údolím.
Já často o ní dlouze přemýšlím
a cesty té se nijak nebojím.

Smutek padl na starou kovárnu,
poslední hrany zazní z kapličky,
na dalekou cestu naší drahé matky,
na věčnou paměť milované babičky.

Celý svůj život zasvětila práci,
pro rodinu, vnuky, pravnuky,
teď všichni její zlaté srdce ztrácí,
vzpomínat budeme navěky!

J F S.

č. 211

Rodné brázdy v šíř i dál,
co mi vás jen Pán Bůh přál,
co jsem se vás naosíval,
co jsem se vás naoral.

č. 212
Vše zmizí, jen stopy Tvé práce
a lásky zůstanou.

č. 213
Jak prostě žila,
tak tiše odešla,
velká ve své lásce a dobrotě
a skromna svým životem.

č. 214
Duše Tvá dobrá, laskavá,
tak naší lásky hodna,
jaký to kalich bolesti
musela vypít až do dna.

č. 215
Kdybyste někdy radu potřebovali,
jen s láskou na mne vzpomeňte,
budu žít s Vámi i nadále a budu
bdít nad Vaším každým krokem,
přijdu Vám pomoci, aniž byste věděli.

č. 216
Není smrti tam,
kde byl život vyplněn prací,
láskou a obětavostí.

č. 217
Koho nejvíce jsem miloval,
Bůh ji odvolal.
Buď vůle Tvá...

č. 218
Žil jsem, abyste Vy žili...

č. 219
Žít život čestný
a spravedlivý...

č. 220
Kdo v srdcích žije,
neumírá.

č. 221
Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala...

č. 222
Vyříd'te pozdravy poslední,
každému, kdo měl mne kdysi rád.
Mně už se nikdy nerozední,
budu teď věčný spánek spát.

č. 223
Klesly ruce pracovitě,
dotlouklo srdce otcovo,
zhasl oka svit, budiž Ti, tatínku,
za všechno vřelý dík.

č. 224
Štípení v domě Hospodinově
v síňcích Boha našeho kvěsti budou,
ještě i v šedinách ovoce ponosou.
Aby to zvěstováno bylo,
že přímý jest Hospodin, skála má...
Žalm 92, 14-16

č. 225
Proč pláčete, moji milí?
Neodešel jsem od Vás
všechno, jen pracovat
jsem přestal...

č. 226
Zvadl květ ku večeru,
ráno měl ještě svou nádheru.
Děkuji vděčně Osudu za všechno,
co mi dal: Práci, radost i žal.

č. 227
Bůh buď s Vámi,
než se sejdem zas . . .

č. 228
Až ukončí se naše pouť
a duše půjde před Tvůj soud,
rač v náruč Svou ji přivínout.

č. 229
Přišel pro mne andělíček,
zatlačil mi očička,
a teď pro mne pláčí
tatíček a matička.

č. 230
Pro nás žil,
pro nás pracoval,
pro nás obětoval všechno.

č. 231
Rodné brázdy v šíř i dál,
co mi vás jen Pán Bůh přál,
co se já vás naosíval, naoral.

č. 232
Byť se mi dostalo jíti
přes údolí stínu smrti,
nebudu se báti zlého,
nebo Ty se mnou jsi.
Žalm 23,4.

č. 233
Jaký to smrtelný spánek
se Tě zmocnil
Tvůj zrak se zkalil
a Ty mě neslyšíš.
Sumerský epos

č. 234
Tatínku, za převelikou
vždycky starost o nás, rodinu,
Pán dej Ti poznat
"vánoc věčných" odměnu.

č. 235
Odešel dobrý člověk,
každý ho měl rád.

č. 236
Ač tělo i srdce mé hyne,
skála srdce mého a díl můj
Bůh jest na věky.
Žalm 73, v. 26

č. 237
Čas, bratr mého srdce, jež jde
a odměruje mi hodiny bytí,
zaváhá, zhroutí se do tváře mé,
usne a zavoní jak kvítí.
Josef Hora

č. 238
Vše zmizí, jen stopy Vaší práce
a lásky zůstanou.

č. 239
Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme synáčku drahý,
stále na Tebe vzpomínat.

č. 240
Nejkrásnější láska umírá,
když se oko matky navždy zavírá.

č. 241
Zhasly oči plné lásky
mojí drahé maminky,
nezasnou však nikdy na ni
v srdci moje vzpomínky.

č. 242
Jak těžko žít,
když v těle síla není,
jak těžko umírat,
když se chce tolik, ach tolik žít.

č. 243
Očím jsi odešel,
v srdcích jsi zůstal.

č. 244
Zelení hájové, bývali jste vy moje,
bývali jste mého srdce potěšení,
ale teď dlouhý čas
neslyším ptáčka hlas,
a obloze se ukázal smutný čas.

č. 245
Odešels, táto, bez slůvka rozloučení,
tak náhle, že těžko k uvěření.

č. 246
Jí bylo blaho odpírati sobě
a všechno dáti pro děti.

č. 247
Od života pro sebe nic jsi nežádal,
vše jen pro své děti a rodinu,
své zlaté srdce celé jsi nám dal,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu.

č. 248

Odešlas, maminko, neznámo kam,
vzpomínka po Tobě, zůstane nám,
vzpomínka krásná, maminko milá,
Ty, že jsi pro nás vždycky jen žila.

č. 249

Nezemřela jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mě milovali.

č. 250

Bůh povolal Tě v nebes chrám,
bys ušel světa útrapám.

č. 251

Není smrti,
je jen věčný růst.

V. Dyk

č. 252

Koho bozi milují,
ten umírá mlád.

č. 253

Neplačte mnoho nade mnou,
ať mohu klidně spát,
Bůh pokynul, já za ním jdu,
muselo se tak stát.

č. 254

Smrti se nebojím, smrt není zlá,
se smrtí nejsem sám,
umírání se bojím,
kde každý je opuštěn
a já umírám...

Jiří Wolker

č. 255

Tak krátko šla jsem s Vámi,
hle, tu se cesty dělí
a ptáci nad hlavou
mi píseň nedopěli.

J. Wolker

č. 256

Odešla jste od nás, maminko drahá,
jen vzpomínek nám zbylo na tisíc
a srdce svírá krutý bol,
že nevrátíte se nám nikdy víc...

č. 257

V žádném slunci není tolik jasu,
květů tolik v žádné lučině,
v žádném poli tolik zlatých klasů,
co je lásky v srdci matčině.

č. 258

Píseň Christiana Rosetti

Až jednou zemru, drahý,
pak nesmíš písni naříkat.
Nesázej růže nad můj hrob
a ani cypřišový sad.
A nechť je nade mnou jen tráva,
jež bude deštěm se a rosou vlhká chvět.
A chceš-li, můžeš pamatovat.
A chceš-li, můžeš zapomnět.

Já neuzřím již stíny,
nebudu slýchat dešťů hřmot,
nebudu slýchat slavíka,
tesknit si s větrem o závod.
Snít budu stmíváním,
jež nedozná zde změnu.
Snad budu pamatovat
a možná zapomenu...

Když mě vše opustilo, věřilo jsi - děkuji.

č. 259

A jáť život věčný dávám jim,
a nezhynou na věky,
aniž jich kdo vytrhne z ruky mé.
Zjevení sv. Jana, Kap. 10/28.

č. 260

Blahoslaveni jsou od této chvíle mrtví,
kteříž v Pánu umírají.
Zjevení sv. Jana, Kap. 14.

č. 261

...jim bylo blaho odpírati sobě
a všechno z lásky dáti pro děti...
K. V. Rais

č. 262

Daleká cesto má,
marné volání...
K. H. Mácha

č. 263

Za Tvoji lásku, tatínku náš zlatý,
za Tvoje velké oběti,
buď Tobě, rodná země lehkou,
toť poslední je přání od dětí.

č. 264

Dozněl tlumený akord života,
ztichla jeho tichounká píseň,
mlha studená padá do polí
a nám do srdcí bolestná tíseň.

č. 265

Není smrti, trvá věčně živý,
kdo spravedlivý byl a dobrotivý.

č. 266

Bůh povolal Tě v nebes chrám,
bys ušel světa útrapám.

č. 267

Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady,
bez Tebe, tatínku, žít...

č. 268

"Jáť v pokoji lehnu a
spáti budu; nebo ty, Hospodine,
sám způsobilš mi bydlení
bezpečné."

Žalm 4, 9.

č. 269

Zlaté slunko za hory zašlo,
soumrak tiše padá do polí.
Srdce Tvé zlaté věčný mír našlo
a nic Tě víc nebolí.

č. 270

K Hospodinu v soužení svém
volal jsem a vyslyšel mne.

č. 271

Tak krátko šla jsem s vámi,
hle, tu se cesty dělí
a ptáci nad hlavou
mi píseň nedopěli.

č. 272

Jen pro Vás jsem pracovala
a Vám jsem rozdala srdce své.

č. 273

Její život byla starost a práce,
pro vše dobré měla cit,
dobré srdce ztichlo a přece nezemřelo,
v paměti asi bude žít.

č. 274

Svatopluk Čech: Lešetínský kovář
Bušil tam vesele,
do želez, ocele,
nikdy už perlík ten,
nezazvoní.

č. 275

Každý z nás musí něco ztratit
a něčeho se vzdát,
je líp se nenavrátit
a jenom vzpomínat.
Seifert

č. 276

Nejsvětější srdce Ježíšovo
buď jeho spásou a odměnou.

č. 277

Ustaly v práci, mozolné Tvé ruce,
zmizel i milý úsměv Tvůj -
loučíme se s Tebou, tatínku -
upřímného srdce -
již nikdy nespátíš domov svůj.

č. 278

Ale různě, ale různě
dvojí čas nám běží,
přidej živý, jak chceš v běhu,
mrtvý vždy je hrozně vpředu.
Třeba ticho tiše leží.
F. šrámek

č. 279

I vtiskla matka ret mi na čelo
a řekla : Sbohem.
J. Seifert

č. 280

Je skončen boj,
ač život měl jsem rád,
jsem v duši spokojen
a chci jen klidně spát.

č. 281

Stal jsem se zahradníkem -
do zahrady jsem šel rád.
Z rukopisných pamětí
Šel zahradník do zahrady.

č. 282

Říkám si s Nerudou,
ať jsem byl, čím jsem byl,
tím jsem byl vždycky rád.
A já byl zahradnickým učněm
opravdu rád.

č. 283

Jak prostě žila,
tak tiše odešla,
velká ve své lásce a dobrotě
a skromná svým životem.

č. 284

Živote, živote, kouzlo Tvé uvadlo,
nad mojí mladostí sluníčko zapadlo.

č. 285

Já půjdu tam,
kam všechna pokolení odešla.
A lesy budou stále v slunci snít,
a vody dřímat v lesku bílých hvězd.
J. Zeyer

č. 286

Ten život je jen pouhý sen,
v němž mnohý je tak přešťasten
a mnohý má zas osud zlý.
Po smrti však tělo nebolí,
klid duše je největší bohatství.

č. 287

"Služebniče dobrý a věrný...
vejdi v radost Pána svého."
Mot. 25, 23.

č. 288

Naděje naše slib nesplněný,
perutí smrti zastaven skřivánka let,
je marný křik zoufalstvím naplněný,
nemůže nám syna vrátit zpět.

č. 289

Váš život byla jen starost a práce
a pro vše dobré jste měl cit,
dobré srdce dotlouklo a přece
nezemřelo, v paměti naší bude žít...

č. 290

Až zemřu, nic se nestane,
mnohé oko se zarosí,
jen vzpomínka zůstane
a život jde dál.

č. 291

Až přijde den a budu spát,
přijď na můj hrob se podívat,
jen podívat a neplač moc,
kdo usnul, spí každý rád,
a svatá je ta tichá noc,
když přejde den...

Julius Zeyer

č. 292

Brázda žití doorána,
večer se již přiklonil,
zemská pouť již dokonána,
na které jsem oral, sil...

č. 293

Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.

č. 294

Buď vůle Tvá nám vším,
jak ptáků je a hmyzu,
pokorné bylině i zpívající vodě.
S. K. Neumann

č. 295

Jest v Boží radě vždy
předem souzeno,
že odchází nám
co nejvíce milého.

č. 296

Až umru, nic na tomto světě
se nestane a nezmění...

č. 297

Odešli dobří lidé,
každý je měl rád,
odešli nám v nenávratno,
teď musíme jen vzpomínat.

č. 298

Proč osud dal nám do vínku
jen samé trny a hloží
a zanechává nám vzpomínku
s níž hlava v dlaň se složí.

č. 299

Vše zmizí, jen stopy Tvé lásky
a vzpomínky na předobré srdce
nám zůstanou.

č. 300

Odešel táta,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle,
že těžko k uvěření.

č. 301

Kdo žije v srdcích těch, jež opustil,
ten nezemřel.
Proto neplačte pro mne,
když odcházím.

č. 302

Její život byla starost a práce,
pro vše dobré měla cit,
dobré srdce ztichlo
a přece nezemřelo,
v paměti naší bude žít.

č. 303

"Jest čas zrození
a čas umírání..."
(Kaz. 3, 2.)

č. 304

"Aj, já umírám, ale Bůh
bude s vámi..."
(I. Mojž. 48, 21)

č. 305

Náhle jsi nám odešel,
tatínku náš drahý,
že mnozí Tvoji milí,
Vám sbohem dáti nestačili.

č. 306

Já pracoval jen pro vás,
za živa srdce své vám dal,
s bolestí velikou teď
odcházím od vás.

č. 307

Zemi dáváme, jen co jí patří,
ale duch bude s námi i nadál.

č. 308

Byť se mi dostalo jíti
přes údolí stínu smrti,
nebudu se báti zlého,
neb ty se mnou jsi.
Žalm 23, 4.

č. 309

Nejsmutnější loučení je s mámou...

č. 310

Není bolest,
jako bolest má.

č. 311

Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá,
v stínu Všemohoucího odpočívati bude.
(Žalm 91, 1)

č. 312

Tot' jest pak věčný život,
aby poznali Tebe samého pravého Boha,
a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.
(Jan 17, 3)

č. 313

Blahoslaveni čistého srdce,
neboť oni Boha viděti budou.
Mat. 5, 8.

č. 314

Moravo, Moravo,
Moravěnko milá,
co z Tebe pochází,
chasa ušlechtilá.

č. 315

Přišel pro mne andělíček,
zatlačil mi očička,
a teď pro mne pláčí,
tatiček a matička.

č. 316

Kalich utrpení naplněn,
Bůh pokynul a já si jdu odpočinout.

č. 317

Pracoval vždy do únavy,
klidu sobě nedopřál,
srdce jeho zlaté bylo,
každému jen blaho přál.
Za vše dobré co vykonal,
tichý spánek buď mu přán.

č. 318

Odešla tiše a v pokoře,
když naplnila svůj život
prací a láskou.

č. 319

Já jsem vzkříšení i život,
kdo věří ve mne,
i kdyby zemřel, bude žít.
(Jan II, 2b)

č. 320

Blahoslavení,
kteří v Pánu umírají...
(Zjevení sv. Jana 14, 13)

č. 321

Život Tvůj byl samá práce,
smrt jen tichý vzdech.

č. 322

Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladila,
oči, které se tak mile dívaly,
se navždy zavřely.

č. 323

Odešel's, drahý,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle -
že těžko k uvěření...

č. 324

Přijedete, budete mne hledati
a já již zde nebudu.

č. 325

To dobře, služebniče dobrý a věrný,
nad málem byl jsi věrný,
nad mnohem tebe ustanovím.
Vejdíš v radost Pána svého.
(Mat. 25, 21)

č. 326

Žádný zajisté z nás není sám sobě živ,
a žádný sobě sám neumírá.
Nebo buď že jsme živi, Pánu živi jsme,
buď že mřeme, Pánu mřeme.
A tak buď že jsme živi, buď že umíráme,
Páně jsme.
(Řím 14, 8)

č. 327

Sv. Pavel:
Víme zajisté, že byl-li by tohoto
našeho přebývání stánek zbořen,
stavení od Boha máme, příbytek
ne rukou udělaný, věčný, v nebesích.
II. Korynt. 5, 1.

č. 328

Když rozchod nastává,
nám v srdci teskno je,
však nelkáme neb zůstává
shledání, naděje.
Kancionál

č. 329

Neplačte drazí, že odcházím spát,
jak pokynul mi osud,
ve věčné noci se mi bude zdát,
že žiji s Vámi dosud.

č. 330

Klesla hlava starostlivá,
ztichlo srdce trampotami znavené,
ruce tolik pilné od práce již
navždy ustaly, tatíčku náš drahý.

č. 331

V životě se loučíme mnohokrát,
s maminkou jen jednou,
i kdybychom své oči vyplakali,
její zpět se neohlédnou.

č. 332

Neúprosný osud to nejdražší nám vzal,
jen bolest v srdcích, stesk,
prázdný domov
a vzpomínky nám zanechal.

č. 333

Jedinou radostí mého
života byla práce,
již věrna zůstala jsem
až do posledního dechu svého.

č. 334

Já pracoval a žil jsem jen pro Vás,
za živa srdce své Vám dal,
s bolestí velikou odcházím teď od Vás ...

č. 335

Ježíš:
Pojďte ke mně všichni,
kteříž pracujete a
obtíženi jste a já Vám
odpočinutí dám.

Ev. sv. Matouše 11, 28.

č. 336

Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme maminko drahá,
stále na Tebe vzpomínat.

č. 337

Já půjdu tam, kam všechna
pokolení odešla.
A lesy budou stále v slunci snít
a vody dřímat v lesku
bílých hvězd.

J. Zeyer

č. 338

Odcházíš tatínku,
neznámo kam.
Jen vzpomínky na Tebe
zůstanou nám.

č. 339

Nelkejte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.

č. 340

Zahučaly hory, zahučaly lesy,
kam jste se poděly moje mladé časy ...
A přijde čas - stromy rozkvetou zas,
ale já nepřijdu již nikdy mezi Vás.

č. 341

Všechno jsem tu nechal, záhony i luka
i žhavý pot s čela vsáklý do polí,
jen jedno si bere do hrobu má ruka,
jako suky tvrdé selské mozoly.

č. 342

Poslední Sbohem dáváme Tobě
a pilným rukám, které milovaly práci,
naše srdce smutkem se zachvěla,
věduoc, co Tvým odchodem ztrácí.

č. 343

Když umře maminka, sluníčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad,
po širém světě, ach, sotva se najde,
kdo by jak maminka, měl nás tak rád.

č. 344

Zdatnou ženu - kdo ji najde?
Cenu má nad skvosty z dalekých krajů.

č. 345

Dokud jsme lásku matky měli,
nemohl větší lásku nikdo již nám dát,
náhradu za ni marně bychom hledat chtěli,
jen vděčně na ni budeme stále vzpomínat.

č. 346

Pro naše blaho v domově
jsi všechnu lásku svoji dala,
na niž jen v bolu budem vzpomínat,
když Boží láska Tvou duši na věčnost si vzala.

č. 347

Co lásky nejčistší nám srdce matky dalo,
to poznal každý od svých dětských let,
a proto nitro naše se žalem rozplakalo,
když její drahé čelo zlíbali jsme naposled.

č. 348

Od ranních úsvitů do večerů pozdních,
jsi pro blaho naše neznal únavy a strastí,
proto Tvůj život požehnaný byl
pro Tvoji lásku k nám a ke své rodné vlasti.

č. 349

Až umřu, na světě nic se nestane a nezmění
jenom já ztratím svou bídu...
...smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.

č. 350

Rozkvetl v háji mladý květ,
však krutý mráz jej zlomil v ráz,
osude zlý, proč jsi jej srazil,
když chtěl kvést, proč zničil's mu mladý věk.

č. 351

Jak v bouři vichr, když zlomí mladý květ,
tak v raném rozpuku mládí,
odešel od nás v nadhvězdný svět,
synáček náš, kterého jsme měli všichni tak
rádi.

č. 352

"Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví,
kteří v Pánu umírají.
Duch zajisté dá jim, aby odpočinuli od prací
svých,
skutkové pak jejich jdou za nimi."
Zjevení Janovo 14, 13.

č. 353

Skončen je maminky života čas,
nebude více již čekati nás.
Jak rádi jsme, maminko, spěchali k Tobě,
dnes smutně zapláčem, nad láskou tvou v
hrobě.

č. 354

Memento moris...

č. 355

Loučím se s Vámi, přátelé milí,
ruky stisk dnes už Vám nemohu dát,
srdce mi dotlouklo, odešly síly,
loučím se všemi, kdo měl mne rád.

č. 356

Naposledy zahučte mi lesy,
zazpívejte píseň, kterou jsem měl rád.

č. 357

Konec své cesty jsem nedošel,
nohy poklesly a srdce přestalo bít.

č. 358

Má ústa již neprosí
a srdce neteskní.
Je ticho v něm.
Co lásky mělo, rozdal jsem ...

č. 359

Zhasly oči, děti mé,
které Vám jen dobro přály,
klesly ruce mozolné,
které pro Vás pracovaly.

č. 360

Smutný je domov, smutno je v něm,
cestička ke hrobu zůstane jen.

č. 361

Loučím se s Vámi moji milí
já už musím jít,
mějte se tu všichni rádi
a mě přejte klid.

č. 362

Já jsem vzkříšení a život, praví Pán,
kdo věří ve mne, neumře na věky.

Jan 11,25a.26

č. 363
Odešla ...
jediná na světě, jež nikdy nezradí.
Na ni nám zůstane nejhezčí vzpomínka,
to byla nejdražší, to byla maminka ...
J. Seifert

č. 364
Bůh je naše útočiště i síla,
ve všelikém soužení pomoc vždy hotová.
Žalm 46,2

č. 365
Pán je mé světlo a má spása ...

č. 366
Bílovické vinohrady,
zelená kolébko mé rodné dědinky
jak Vás mám rád !
V náruči vaší jak bílé peřinky
hová si domečky s měkkými střechami
a Vy jim zpíváte své krásné písničky
květů a vůně, zrání a umírání.

č. 367
Život můj je u konce.
Vyříd'te pozdrav poslední každému,
kdo měl mě rád,
mě už se nikdy nerozvední,
budu teď věčný spánek spát.

č. 368
Utichlo navždy srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
bolestí znaveno přestalo bít,
nebylo léku, jímž mohlo by žítí.

č. 369
Po velikém utrpení nastal klid,
ale ne takový jaký by si přála,
chtěla tolik, tolik žít, milovat, lásku dávat,
setkávat se s přáteli, pracovat a děti mít.
Však krutý osud jí to nedopřál.

č. 370
Stala se vůle Tvá
Bože můj ...

č. 371
Dotrpěla jako když na květ sedne včela,
pro nektar na sladkost sladkostí,
smrtí se brána otevřela tam,
kde už není dnes a včera,
jen pokoj jeho království.

č. 372
Kdo splatí, maminko, náš velký dluh,
kež klidný spánek Vám dopřeje Bůh.
Pro nás jste trpěla, pro nás jste žila,
za vše Vám děkujem, maminko milá.

č. 373
Dotlouklo srdce, umlkl hlas,
tak rád měl práci, život i nás
co osud vzal, to nevrací,
i když ti srdce krvácí,
to rána v našich srdcích bolí
a zapomenout nedovolí ...

č. 374
Hospodine, pamatuj na svoje slitování,
na své milosrdenství, které je od věčnosti
(Žalm 25,6)

č. 375
To není, není loučení,
byť chvěl se nám i hlas.
Jsme vírou v Krista spojeni
a sejdeme se zas !

č. 376
V ruce Tvé poroučím ducha svého.
//13//Žalm 31. verš 6.

č. 377
Tvé zlaté srdce, maminko,
zůstane vždy s námi!
Bude nám žehnat na cestu,
kterou teď půjdeme sami ...

č. 378
Osud nás zradil, tatínka vzal,
hoře nám způsobil, bolest a žal.
Celý Tvůj život byla jen práce -
odpočívej v tichu ... sladce.

č. 379

Odcházím od Vás, děti mé drahé,
maminku zanechal jsem Vám,
vraťte ji lásku, kterou Vám dala,
za to já děkuji Vám.

č. 380

Pane „, Bud' vůle Tvá..."

č. 381

Kéž se vždy před tebou objeví cesta,
po které se vydáš.
Ať máš vždy vítr v zádech
slunce ať vždy zahřívá tvou tvář.
Děšť zlehka padá na tvé pole.
A ať tě Bůh ochraňuje ve své dlani
do té doby, než se opět shledáme.

č. 382

Blaze muži, který ve zkouškách
vydrží. Když se osvědčí,
dostane za odměnu život,
jak to Pán slíbil těm, kteří,
ho milují.

(Jak 1,12)

č. 383

Ježíši, Králi nebe a země,
popřej ji místo v království svém.

č. 384

Jako když píseň sekyrou utnou.
Potom je prázdno, potom je smutno,
potom je v tobě mň o jednoho člověka
a dlouho vyhlížíš, zda někde nečeká.

M. Černík

č. 385

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je
vinař.
Každou mou ratolest, která nenese ovoce,
odřezává,
a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla
hojnější ovoce.
Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám
mluvil."

Evangelium podle Jana 15:1-3

č. 386

Umlklo srdce, umkl hlas,
tak ráda měla práci, život i nás.
Co osud vzal, to nevrací,
i když ti srdce krvácí,
ta rána v našich srdcích bolí
a zapomenout nedovolí.

č. 387

Ať žijeme, nebo umíráme,
patříme Pánu.

Řím. 14,8 - sv. Pavel

č. 388

Za život, který jsi nám dala
za lásku s kterou jsi nás vychovala
za slova útěchy, která jsi pro nás měla
přijmi maminko náš dík...

č. 389

Nikdo mne nemusí slzami ctít
a pohřbívát s pláčem.
Když o mně hovoříte
a myslíte na mne,
žiji přece dál...

Ennius

č. 390

Jen jediné srdce jsme na světě měli,
jež dovedlo nás všechny milovat.
Kdybychom láskou vzbudit je chtěli,
neozve se nám vícekrát.
Utichlo, zmlklo, šlo již spát.

č. 391

V náručí Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdeme zas.

č. 392

Nezáleží na tom,
zda jsme dlouho živi,
ale na tom,
jak jsme naplnili svůj život.

//13//otec Ladislav

č. 393

V životě se loučíme mnohokrát,
s maminkou jen jednou.
Kdybychom si oči vyplakali,
její už se neohlédnou.

č. 394
Pravím vám,
kdo slyší mé slovo a věří tomu,
který mě poslal,
má život věčný a nepodléhá soudu,
ale přešel již ze smrti do života.

Jan 5, 24

č. 395
Loučit ses nechtěla, tolik jsi chtěla žít.
Nás milovat a mnoho toho ještě říct.
Naše oči už tě nevidí, srdce tě stále hledá.
Tvůj úsměv nám tu chybí a ten nám nikdo
nedá.

č. 396
Rodné lány v šíř i v dál,
co mi vás jen osud přál,
co se já vás naosíval, naoral...
//13// J. V. Sládek

č. 397
Pane,
děkujeme Ti za maminku,
ve které jsme od Tebe přijali
dar velké lásky a laskavosti.

č. 398
Odešel jsem od Vás,
kteří jste mě rádi měli,
aniž by rty mé,
Vám sbohem zašeptaly.

č. 399
„Všeliká věc má jistý čas, a každé předsevzetí
pod nebem svou chvíli.
Jest čas narození a i čas umírání, čas sázení a
čas vykopání, což vsazeno bývá”.

č. 400
Těžko se s Tebou loučilo,
těžké bez Tebe žít.
Láska však smrtí nekončí,
v srdci Tě stále budeme mít.

č. 401
„Blahoslavení jsou od této chvíle ti,
kdo umírají ve spojení s Pánem.”
//13// (Bible, Zjevení
apoštola Jana)

č. 402
Neplačte, ztište v srdci žal,
já dobré dílo v žití vykonal,
a po práci chci tiše spát,
i bez slz možno vzpomínat.

č. 403
Odešla na věky,
zbyla jen vzpomínka,
byla ta nejdražší,
byla to maminka.

Nikdy nám maminko,
nikdy nám neporadíš,
nikdy se neusměješ,
vnoučata nepohladiš.

č. 404
Nic z toho dobrého a krásného cos učinil se
neztratí.
Všechno zůstane.

//13//A.

France

č. 405
Ale jak je psáno:
"Co oko nevidělo a ucho neslyšelo,
co ani člověku na mysl nepřišlo,
připravil Bůh těm, kdo ho milují."
//13//1 K 2,9

č. 406
"Zvolna se to všechno mění, zvolna i ta slza
kane,
víme co je a co není, nevíme však co se stane.
Možná v tomto okamžiku, pluje pro nás Noe v
arše,
na tahací harmoniku anděl smrti hraje marše"
J. Suchý

č. 407
Ježíši Králi, nebe a země
popřej mi místo
v království svém.

č. 408
Život je dlouhý dost,
když víš, jak ho prožít.
Život měříme skutky a ne časem...
//13//Seneca

č. 409

Zemře-li maminka - sluníčko zajde,
jak vinohrad k zimnímu spánku se poroučí.
Tvoje srdce dobré, ruce pracovité,
skromnost a moudrost Tvým odkazem nám
bude.

Milovaná maminko, za všechno Ti velký dík!

č. 410

Odešel dobrý člověk,
který velké srdce měl,
všechny vás měl rád
a chtělo se mu žít,
však přišla nemoc zlá
a musel odejít.

č. 411

Těm
kteří v Pánu umírají
se život nebere, ale mění...
//13//sv. Pavel

č. 412

Já opustil vás, věřte s bolestí,
já miloval vás celým životem,
já pro vás vzlykal pláčem, radostí,
jen pro vás žil jsem, pracoval,
své ruce za živa vám daroval.

č. 413

Cokoliv jsme na Tobě milovali
a čemukoliv jsme se obdivovali,
trvá a potrvá v očích všech
a ve věčnosti času.

č. 414

Už nedotkne se nás ústy, ani dlaní
a bolest naši slovem nezmírní,
jen hora práce tyčí se tu nad ní
a po ní naše slzy stékají.
Z každé slzy ať vyroste květ,
ten, co nedá na maminku zapomět.

č. 415

Vydala jsi se cestou, ze které se nedá vrátit,
snad na chvílku se zastavit a pak musíš jít dál.
Až za bránu nebeskou, Tvůj osud nelze
odvrátit.
Je čas účet si připravit, když Bůh pozval Tě
dál.

č. 416

To není, není loučení,
byť chvěl se nám i hlas.
Jsme vírou v Krista spojeni
a sejdeme se zas !

č. 417

Odcházím po těžkém boji,
od všeho, co měl jsem rád,
miloval jsem lidi, včely,
práci, pole, vinohrad.

Života těžkosti jak osud jsem bral,
s muzikou a písní je překonával.
Osušte si slzy, smutek je špatný kamarád,
já se vždycky snažil úsměvy rozdávat.

č. 418

Bude-li Vaší zásluhou na světě
trochu víc lásky a dobra,
trochu víc světla a pravdy,
bude mít Váš život smysl.

č. 419

Chtěl bych mít dost síly,
abych změnil to - co změnit mohu,
dost trpělivosti - abych se vyrovnal s tím,
co změnit nemohu a dost moudrosti,
abych to vždycky rozpoznal.

č. 420

Utřete slzy a opět se smějte,
tak si to přeji,
a v dobrém vzpomínejte.

č. 421

Vnímání světa pokaždé cesta jiná,

č. 422

Již poslední svit v očích Tvých zhasl
již srdce Tvé přestalo bít.
Kéž otevře se duši nebe krásné
v němž věrní věčně budou žít.

č. 423

Až zemřem budem květinami,
ve dne budem lidem pro radost
a v noci sami.

č. 424

Odpočínutí věčné dej mu, Pane.
A světlo Tvé tváře ať mu svítí,
ať odpočívá v pokoji. Amen.

č. 425

A už se loučím.
S písňemi ptáků před oknem,
s vůněmi květin.
A dávám sbohem milovaným očím.
Šly se mnou v životě
až do dneška jako hvězdy.

J. Seifert

č. 426

Kdo v životě ztratil to nejdražší,
ví kolik bolesti a smutku v srdci zůstává.
To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání,
stále je v srdci bolest a tiché vzpomínání.

č. 427

Ještě jedenkrát vyjít do polí,
ještě jednou moci potěšit se jarem,
vidět louky kvést a zlátnout obilí,
ještě rozloučit se s životem jak darem...

č. 428

Nic jsi pro sebe nežádal,
vše jen pro své děti, rodinu.
Své zlaté srdce celé jsi nám dal,
věčný klid buď Ti odměnou.

č. 429

A přišla dlouhá noc
a po ní žádné ráno...
O. Scheinpflugová

č. 430

Věčný klid budiž mu odměnou
za jeho láskyplný a starostlivý život.

č. 431

Kdo žije v srdcích svých milých,
není mrtev, je jen vzdálen.